

Chờ

Thơ: Trần Duyên
Nhạc: Nguyễn Hữu Triều

Chờ nhau chờ mãi không thôi Chờ phai màu mắt chờ mây tím chiều Đường
buồn chân bước tiêu điều Tóc pha màu khói Sương chiều hắt hiu Chờ
nhau vàng trán buồn thiu để mưa nắng phủ rong rêu phố mờ Nẻo
xưa lối cũ ơ hờ Chờ nhau tan tác giấc mơ thuở nào Bao
năm lòng vẫn dạt dào Để căn gác vắng lạnh lòng tiếc thương Chờ
cho mây phủ vẫn vương Chim kêu tiếng nác trong vườn vọng xa Chờ
nhau gió thổi qua vườn Đêm tàn trăng ngả người xa vắng Rồi Sao
oi hãy đến bên tôi Giúp tôi an ủi bằng lời yêu thương Tình
trong dang dở còn vương Vì sao tôi mãi buồn vương cõi lòng Thuyền
trôi nước chảy hoài mong Núi đồi cảnh cũ chờ mong người về Chờ
nhau biển sóng vỗ về Đường xưa lối cũ ê chề hồn thơ Để
tôi đứng lặng bơ vơ Chờ nhau chờ đến bao giờ người ơi